

politikus, aki be ne látná: mily égbekiáltó hibát követ el a magyar nemzet, ha addig, míg nem késő, hadi szervezetét teljesen ki nem építi, seregének színvonalát a nagy katonai hatalmak hadseregének színvonalára sietősen fel nem emeli.

Mily régen volt az, — évek előtt, — mikor a most állásától bucsuzó hadügyminiszter e híres szavakat mondta: „Die Armee verdorrt”. Más államok hadseregei mily hatalmas lépéssel mentek azóta előre! A miénk még ott vesztegel a régi kátyuban, messzire elmaradva a világ haladásától . . .

Egy javaslatot, akármilyen szüksége volna rá a nemzetnek, a képviselőházban nem volna nehéz feladat holtpontra juttatni a mostani házszabályok mellett. Követ vagy gerendát hengeríteni robogó vonat sinjeire, s így kierőszakolni, hogy a vonat, amelynek sietős útja volna, nyílt pályán megálljon: erre néhány vásott gyerek is képes. Még elszántság se kell hozzá, csak az, hogy sejtelmük se legyen az általuk felidézett rossznak és bajnak a nagyságáról.

Am a kormány és többség nem arra való, hogy hosszú időre lemondjon a nemzeti akarat érvényesítéséről; hogy felelősséget vállaljon ő is azért, ha a katonailag legtöbbször felkészült monarchia, épen oly pillanatban mulassza el hadserege kiépítését, amikor — mint messziről a tengerzugást, — minden valamire való politikai fül nagyobb történelmi megpróbáltatásoknak hallja a közeledését!

Az angol királyi pár utazása. Londonból jelentik: A király és a királyné november elején szándékozik Londonba visszatérni. A londoni séjour megkezdése után azonnal hozzáfognak az indiai ut előkészítéséhez. Az indiai

mert a padon egy illatos, finom zsebkendő feküdt. Felvettem. Csinos selyem darab volt, könnyed, suhogó, mint egy költemény. Majd visszaadom a gazdájának gondoltam. Belehúztam a nyakamat a meleg felöltömbe és én is siettem hazafelé.

Nem tudtam aludni, folyton a kis nőcske járt az eszemben és már irigyelni kezdtem a kis vézna szerencsését, aki ráakadt az igazi nőre, a hüre, a szerelmesre. A kis illatos selyemdarabot lázasan szorongattam és annak a révén már egészen közel éreztem magam a kis csodalényhez.

Másnap összebarangoltam az egész fürdőt. Seholy sem láttam. Mikor közeledett az este, önkénytelenül a sikátor felé mentem. Hátha itt? Leültem és vártam.

A fákon a levelek ép úgy zizegtek, mint tegnap. Az este ép olyan szép volt, mint tegnap. Egyik őszi este olyan mint a másik. És a leány is megérkezett, nem is csodálkoztam, tudtam, hogy elfog jönni. Hisz egyik őszi este olyan, mint a másik.

Egy nagy, izmos férfi lépkedett mellette. Ezen sem csodálkoztam, Hisz tegnap is ketten jöttek.

— Szép vagy te kis leány, — mondotta a férfi a leánynak.

A leány még nevetett is a bátor megjegyzésre.

— Eszem a zuzádat, de szeretnék megcsókolni. Napról-napra szebb leszel, már asszonynak is jó volnál, — görömbösködött a nagy brutális ember. A hangja érdes volt és bántó, a modora pedig olyan, mint egy falusi

koronázás után az angol király valószínűleg meglátogatja Egyiptomot is és a Földközi tengeren találkozni fog az olasz királlyal.

Szeged föllrata az új felsőipariskoláért.

(Saját tudósítónktól.) Megírta a *Dél-magyarország*, hogy a szegedi felsőipariskola szűknek bizonyult és sok jelentkező tanulót vissza kellett utasítani. Az intézet igazgatója, *Torday Imre*, valamint *Lázár György* Szeged polgármestere föllíratot intéztek a vallás- és közoktatásügyi miniszterhez az intézet kibővítése iránt. A föllírat szövegét kivonatosan a következőkben közöljük:

Nagyméltóságú Miniszter Ur!

A szegedi állami felső ipariskola ezévi beiratkozásai során lezajlott események arra kényszerítettek, hogy Szeged szabad királyi város sulyosan érintett érdekének megóvása érdekében az alábbi tiszteletteljes előterjesztéssel járuljak Nagyméltóságod elé.

Az itteni állami felső ipariskolán 163 tanuló jelentkezett fölvételre, kik közül az iskola csak 72 tanulót vett föl, míg 91 tanuló, tehát jóval több a jelentkezett tanulók felénél, hely hiányában visszautasított. A visszautasított tanulóknak mintegy fele olyan, ki a rendkívüli szigorral tartott fölvételi vizsgán is minden tekintetben megfelelt a fölvételi kellékeknek; közöttük 10 szegedi szülők gyermeke, nagyrészüket pedig a városunkkal szomszédos délvidéki törvényhatóságok területéről érkezett.

A nagyméltóságú visszautasítást, — mely városunkban élénk és föltötte kedvezőtlen felütést keltett — csak részben okozta az intézetben jelenleg uralkodó helyszűke, amit viszont az iskolai építkezésben előállott késedelem idézett elő; hanem nagyrészt hozzájárult az a körülmény, hogy a Nagyméltóságod bölcs vezetése alatt álló Miniszterium immár második éve azt a gyakorlatot követi, hogy a budapesti felső ipariskolán kiszorult tanulók egy részét a szegedi felső ipariskolában helyezi el és ezáltal a helyi jelentkezőket az iskola fölvételi szabályzatával

elbizakodott szépségé, aki saját lovain csínál bravúros futtatásokat.

— Nagyon szeretne megcsókolni? — kacérkodott a leány.

Meghiszem azt.

A padhoz értek, hol a földön még meglátszott az eltiport rajz nyoma. A két szív körvonalait még ki lehetett venni. Ezek most leülnek — gondoltam. Le is ültek. A férfiután, szemtelenül beszélt a lovairól, a boráról, a gazdaságáról, majd minden bevezetés nélkül erős karjaiba kapta a szép leányt és sokszor szájon csókolta.

— Ugy-e nem is rossz? — kérdezte durván és tapintatlanul.

A leány, mint a lámpa fényénél kivehettem, elpirult és megremegett. A férfi erős mellére borult és lágyan ezt suttogetta:

— Szeretlek, mert te nagyon erős vagy.

— Nem is ijedek meg a magam árnyékától, — hanceget az erős ember.

— Erős vagy, szép vagy, — suttogetta még egyszer a leány.

Tovább nem hallgattam őket, bántott a lelkiismeret, sajnáltam a szegény vézna embert, akinek a szíven olyan könyörtelenül taposnak. Annyit még hallottam, hogy az erős ember a vér parancsáról beszélt.

A kis selyem zsebkendőt marokra fogtam és behajítottam a bokorba. Tegnap találtam egy igazi nőt, egy lelkes lényt, aki nem a vér szavára hallgat, hanem a szívére, ma ez meghalt, ez a kis selyem zsebkendő volt a szemfedője. Mégis csak egyformák a nők, — rosszak, mint mi vagyunk. Vagy inkább okosak, mint mi vagyunk. Mindegy.

ellentétben és az itteni érdekeltségre föltötte sérelmes módon, mesterségesen kiszorítja.

Szeged város anyagi hozzájárulásának alapját képező miniszteri leiratok szerint a szegedi felső ipariskola Szeged szabad királyi város, a szegedi Kereskedelmi és Ipar-kamara, valamint a Délvidék ipari fejlődését van hivatva szolgálni. Ezt a föladatát pedig a miniszterileg jóváhagyott, tehát jogerős megállapodások szerint kifejezetten olyképen kell teljesítenie, hogy a felső ipariskolák szervezete alapján működve, mintegy háromszáz tanulót képez ki, — tehát az első évfolyamba száz olyan tanulót vesz föl, aki a szervezeti szabályokban megállapított módon jelentkezik a fölvételre.

A felső ipariskolai beiratásoknál hosszú évek óta országosan fönnálló visszasságok törvényhatóságunk ügykörébe nem tartoznak. Nagyméltóságod bölcsesége bizonyára módot fog találni arra, hogy ez az országos kalamitás előbb-utóbb alkalmas módon enyhültsék. De igenis törvényhatóságunk és a vele érdekközösségben lévő kamarai kerület polgársága érdekében kötelességem arra kérni Nagyméltóságodat, hogy legalább az itteni és környékbeli tanulók fölvétele szempontjából a szerződészerű megállapodások pontosan betartassanak.

Rá kell utalnom ugyanis arra, hogy Szeged szabad királyi város anyagi és erkölcsi érdekei szempontjából nem közömbös az sem, hogy az ország mely részéről sorakoznak az itteni felső ipariskola tanulói. A szomszédos törvényhatóságok és általában a Délvidék részére Szeged városa természetes gócpontot alkot és ebbeli hivatását lényegesen elősegíti városunknak elismert iskolavárosi jellege, mert az itt tanuló gyermekek szülői e kapcsolat által városunkhoz szorosabban hozzáfűzetven, az üzleti összeköttetés számos szála képződik, ami városunk anyagi fejlődését lényegesen előmozdítja; az ország más részeiből származó tanulóktól ez a következmény nem várható. Az itteni és környékbeli tanulók részéről az is inkább remélhető, hogy iskoláikat elvégezve, önállósításuk esetén inkább telepednek meg városunkban, vagy inkább keresik városunkkal az üzleti összeköttetést, mint az ország más részéből származó tanulók. *Nemzetiség-politikai szempontból is utalnom kell arra, hogy Szeged város természet-szerű magyarosító hivatását nagy mértékben veszélyezteti, ha a jóindulatu környékbeli nemzetiségi ifjúk városunk iskoláiból — melyeket szívesen keresnek föl — mesterségesen kiszoríttatnak.*

Tisztelettel kérem, méltóztassék elrendelni, hogy a szegedi felső ipariskola fölvételeinél a fölvételi szabályok ezentúl pontosan betartassanak, mint ezt a jogrend megkívánja. Vagy legalább, hogy a megállapodászerűen fölveendő tanulói létszám, tehát évente száz tanuló, elsősorban csakis azok sorából vétessek föl, kik a szervezeti szabályzatban előírt jelentkezési kötelezettségnek a szegedi felső ipariskolánál eleget tettek és csak az esetleg mutakozó üresedések töltsenek be más iskolán jelentkezett tanulókkal.

Tisztelettel kérem továbbá, méltóztassék sürgősen elrendelni, hogy a szegedi felső ipariskola igazgatósága a jelen tanévben más felső ipariskolából ide utalt, tehát szabályellenesen fölvevett tanulók részére létesítsen egy külön harmadik párhuzamos osztályt és a fönnálló osztályokban ilyként megüresedő helyeket a fölvételi szabályzat rendelkezéseinek szigorú betartásával, haladéktalanul töltsse be oly tanulókkal, kik a fölvételi szabályzat követelményeinek az előírt jelentkezési kötelezettség tekintetében is eleget tettek.

Végül tisztelettel kérem Nagyméltóságodat, méltóztassék a felső ipariskola új épületének sürgős föllállítása iránt is intézkedni, minthogy ennek hiánya az, ami a fölvételek ügyének rendezését főként megnehezíti és különben is lételt már az a határidő, melyre nézve az új iskolaépület létesítését illetőleg az államkincstár kötelezettséget vállalt.